

Αριθμός 47

Ο ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΩΝ (ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ) ΝΟΜΟΣ
(ΚΕΦ. 243 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 46 ΤΟΥ 1961, 58 ΤΟΥ 1962, 4 ΤΟΥ 1966,
31 ΤΟΥ 1969, 7, 49 ΚΑΙ 65 ΤΟΥ 1979, 7 ΤΟΥ 1980,
27 ΤΟΥ 1982, 42 ΚΑΙ 72 ΤΟΥ 1983)

Κανονισμοί γενόμενοι υπό του Συμβουλίου
Βελτιώσεως Κιτίου

Το Συμβούλιον Βελτιώσεως Κιτίου, ενασκούν τας εξουσίας τας χορηγουμένας εις αυτό δυνάμει του άρθρου 24 του περί Χωρίων (Διοικήσις και Βελτιώσις) Νόμου, Κεφ. 243, θεσπίζει ὡδε τους ακόλουθους Κανονισμούς.

1. Οι Κανονισμοί οὔτοι θα αναφέρονται ὡς οι περί Χωρίων (Διοικήσις και Βελτιώσις) (Τροποποιητικοί) Κανονισμοί Κιτίου 1984 και θα αναγινώσκονται ὁμοῦ μετά των περί Χωρίων (Διοικήσις και Βελτιώσις) Κανονισμῶν Κιτίου 1951—1983 (εν τοῖς ἐφεξῆς αναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ κανονισμοί») και οἱ βασικοὶ κανονισμοὶ μετά των παρόντων Κανονισμῶν θα αναφέρονται ὁμοῦ ὡς οι περί Χωρίων (Διοικήσις και Βελτιώσις) Κανονισμοὶ Κιτίου 1951—1984.

Επίσημος εφημερίς, Παράρτημα Τρίτον:	
1.	8.63
11.12.65	
18.	8.67
28.12.68	
29.	5.70
6.	8.71
18.	2.73
11.	6.76
22.	6.79.

2. Ο Κανονισμός 2 των βασικῶν κανονισμῶν τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἐνθέσεως μετά του ὄρου «Ταμείον Φιλοδωρημάτων και Συντάξεων» των ἀκολουθῶν ὀρων:

«Υπηρεσία ἀνευ εἰσφορῶν» σημαίνει υπηρεσίαν διὰ τὴν ὁποίαν ἀρχικαὶ ἢ τελικαὶ εἰσφοραὶ ὡς ὀρίζονται ἐν ταῖς παραγράφους (1) ἕως (5) του Κανονισμοῦ 14Ζ δὲν καταβάλλονται.

«Υπηρεσία μετ' εἰσφορῶν» σημαίνει υπηρεσίαν διὰ τὴν ὁποίαν κατεβλήθησαν περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὡς προνοεῖται ἐν ταῖς παραγράφους (1) και (2) του Κανονισμοῦ 14ΣΤ ἢ υπηρεσία διὰ τὴν ὁποίαν κατεβλήθησαν ἀρχικαὶ εἰσφοραὶ ἢ ἐγένετο συμφωνία πρὸς καταβολὴν τελικῶν εἰσφορῶν δι' ἀφαιρέσεως ἐκ του ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος ὡς προνοεῖται ἐν ταῖς παραγράφους (1), (2), (3), (4) και (5) του Κανονισμοῦ 14Ζ.

3. Ο Κανονισμός 12 των βασικῶν κανονισμῶν τροποποιεῖται διὰ τῆς προσθήκης εὐθὺς μετά το τέλος αὐτοῦ των ἀκολουθῶν νέων παραγράφων (2), (3), (4), (5), (6) και (7) του υφισταμένου Κανονισμοῦ 12 ἀριθμουμένου ὡς παράγραφος (1):

«(2) Ἐάν υπάλληλος ἀποθάνῃ ἢ ἔχη ἀποθάνει μετά τὴν 1η Αὐγούστου 1983 συνεπεία τραυμάτων ἢ ὑπὸ συνθήκας αἰτίνας ἀναφέρονται εἰς τὴν παράγραφον (1) του παρόντος Κανονισμοῦ και καταλείπη χήραν ἐπιπροσθέτως πρὸς τὰ ὑπὸ του ρηθέντος Κανονισμοῦ ἀναφερόμενα ὠφελήματα, το Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ σύνταξιν εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον αὐτὴ παραμένῃ ἀνύπανδρος, μὴ υπερβαίνουσα τὰ 10/60 (δέκα ἐξηκοστὰ) των ἐτησίων συνταξίμων ἀπολαβῶν του κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ὑπέστη το τραῦμα.

(3) Το Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ:

(α) Ἐάν ὁ ἀποθανὼν υπάλληλος καταλείπη χήραν εἰς τὴν ὁποίαν χορηγεῖται σύνταξις δυνάμει τῆς παραγράφου (2) του παρόντος Κανονισμοῦ και τέκνον ἢ τέκνα, σύνταξιν δι' ἕκαστον τέκνον ἐκ ποσοῦ μὴ υπερβαίνοντος το 1/6 τῆς ὑπὸ τῆς ρηθείσης παραγράφου (2) καθοριζομένης συντάξεως.

- (β) Εάν ο αποθανών υπάλληλος καταλείπη τέκνον ή τέκνα, αλλά δεν καταλείπη χήραν ή δεν χορηγείται σύνταξις εις την χήραν, σύνταξιν δι' έκαστον τέκνον εκ ποσού διπλασίου του υπό της υποπαραγράφου (α) της παρούσης παραγράφου καθοριζομένου.
- (γ) Εάν ο αποθανών υπάλληλος καταλείπη τέκνον ή τέκνα και χήραν εις την οποίαν χορηγείται σύνταξις δυνάμει της παραγράφου (2) και η χήρα ακολούθως αποθάνη, σύνταξιν δι' έκαστον τέκνον από της ημερομηνίας του θανάτου της χήρας εκ ποσού διπλασίου του υπό της υποπαραγράφου (α) της παρούσης παραγράφου καθοριζομένου:

Προείται ότι—

- (i) σύνταξις δεν είναι πληρωτέα δυνάμει της παρούσης παραγράφου καθ' οιονδήποτε χρόνον διά πλείονα των τριών τέκνων
- (ii) σύνταξις χορηγηθείσα εις θήλυ τέκνον δυνάμει της παρούσης παραγράφου τερματίζεται όταν το τέκνον υμφευθή
- (iii) το Συμβούλιον δύναται να διατάξη την συνέχισιν καταβολής συντάξεως διά τέκνον, το οποίον καιτοι έπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει του παρόντος Κανονισμού υπέστη καθ' όν χρόνον ειδικαιούτο εις σύνταξιν, πνευματικήν ή σωματικήν αναπηρίαν πιστοποιουμένην ιατρικώς και καθιστώσαν αυτό ανίκανον να κερδίξη τα προς το ζην. Η τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται δι' απόφασεως του Συμβουλίου, εάν τούτο καθ' οιονδήποτε χρόνον ικανοποιηθή δι' ιατρικής αποδείξεως ότι η αναπηρία έπαυσεν υφισταμένη ή δεν εμποδίζει το εν λόγω τέκνον να κερδίξη τα προς το ζην.

(4) Οιαδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει του παρόντος Κανονισμού μειούνται κατά ποσόν ίσον προς το έν τρίτον του ετησίου ποσού του εν λόγω θανάτου καταβαλλομένου ωφελήματος υπό μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου ή παντός Νόμου τροποποιούντος ή αντικαθιστώντος αυτόν.

(5) Οιαδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει του παρόντος Κανονισμού ομού μετά του ετησίου παντός λόγω θανάτου καταβαλλομένου ωφελήματος υπό μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει του περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμου ή παντός Νόμου τροποποιούντος ή αντικαθιστώντος αυτόν εν ουδεμιά περιπτώσει υπερβαίνουνσι τας κατά την ημέραν του θανάτου ετησίας συνταξίμους απολαβάς του υπαλλήλου.

(6) Διά τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού η λέξις 'τέκνον' σημαίνει τέκνον το οποίον είναι κάτω της ηλικίας των δεκαέξ ετών ή το οποίον είναι άνω της ηλικίας ταύτης αλλά κάτω της ηλικίας των δεκαεννέα ετών και φοιτά εις σχολήν, κολλέγιον, πανεπιστήμιον ή άλλο εκπαιδευτικόν ίδρυμα ή εξασκείται υφ' οιοιδήποτε προσώπου δι' οιονδήποτε επιτήδευμα, επάγγελμα ή τέχνην υπό τοιαύτας συνθήκας ώστε να απαιτήται παρ' αυτού να αφιερωί εις την φοίτησιν ή εξάσκησιν το σύνολον του χρόνου του, περιλαμβάνει δε—

(α) τέκνον γεννηθέν μετά τον θάνατον του γονέως,

(β) θετόν ή εξώγαμον τέκνον γεννηθέν προ της ημερομηνίας του τραύματος και πλήρως ή κυρίως εξαρτώμενον εκ του αποθανόντος υπαλλήλου διά την συντήρησιν του, και

(γ) τέκνον υιοθετηθέν νομίμως προ της ημερομηνίας του τραύματος και εξαρτώμενον ως προαναφέρθη.

(7) Αι διατάξεις του παρόντος Κανονισμού δεν εφαρμόζονται εν περιπτώσει θανάτου υπαλλήλου όταν η χήρα ή τα τέκνα αυτού ή αμφότερα δικαιούνται εις οιονδήποτε έτερον ωφέλημα δυνάμει των παρόντων Κανονισμών:

Νοείται ότι εάν το δυνάμει του Κανονισμού 14 χορηγητέον φιλοδώρημα είναι συνολικώς μικρότερον των δυνάμει του παρόντος Κανονισμού χορηγητέων συντάξεων, καταβάλλονται αι συνολικώς μεγαλύτεραι συντάξεις.»

4. Ο Κανονισμός 14 των βασικών κανονισμών διά του παρόντος διαγράφεται και αντικαθίσταται διά του ακολούθου νέου Κανονισμού:

«Κανονισμός 14. Όταν υπάλληλος κατέχων συντάξιμον θέσιν και μη υπηρετών επί δοκιμασία ή επί συμβάσει αποθάνη καθ' ον χρόνον ευρίσκεται εις την υπηρεσίαν, το Συμβούλιον, τη εγκρίσει του Υπουργού, δύναται να χορηγήσει εις τον νόμιμον προσωπικόν αντιπρόσωπον αυτού φιλοδώρημα μη υπερβαίνον τον ετήσιον μισθόν αυτού ή το εφ' άπαξ επί της συντάξεως φιλοδώρημα εις το οποίον τυχόν θα ειδικαιούτο, εάν τούτο είναι μεγαλύτερον.

Διά τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού εφ' άπαξ επί της συντάξεως φιλοδώρημα σημαίνει το φιλοδώρημα το οποίον θα εχορηγείτο εις τον υπάλληλον δυνάμει της παραγράφου (1) του Κανονισμού 13 εάν κατά τον χρόνον του θανάτου του είχαν αφυπηρητήσει υπό τας περιστάσεις τας περιγραφόμενας εις την παράγραφον (δ) του Κανονισμού 16 και είχαν ασκήσει εκλογήν δυνάμει του Κανονισμού 13 όπως λάθη ηλαττωμένην σύνταξιν και φιλοδώρημα.»

5. Οι βασικοί κανονισμοί τροποποιούνται διά της προσθήκης ευθύς μετά τον Κανονισμόν 14 των ακολούθων νέων Κανονισμών αριθμωμένων ως 14Α, 14Β, 14Γ, 14Δ, 14Ε, 14Στ, 14Ζ, 14Η και 14Θ.

«Κανονισμός 14Α.—(1) Τηρούμένων των διατάξεων των παρόντων Κανονισμών οι οποίοι τίθενται εις εφαρμογήν την 1ην Αυγούστου, 1983 επί του θανάτου συνταξίμου υπαλλήλου ή άρρενος συνταξιούχου εις τους οποίους εφαρμόζονται αι πρόνοιαι των παρόντων Κανονισμών, το Συμβούλιον δύναται να χορηγήσει διά την υπηρεσίαν αυτού—

(α) όταν καταλείπη χήραν, σύνταξιν εις την χήραν (εν τοις εφεξής αναφερομένην ως «σύνταξις χήρας»), και

(β) όταν είχε σύζυγον καθ' οιονδήποτε χρόνον κατόπιν της ορισθείσης ημερομηνίας (είτε ο γάμος παρέμεινεν εν ισχύι μέχρι του θανάτου του είτε όχι και είτε σύνταξις χήρας χορηγείται ή δυνατόν να χορηγηθή είτε όχι), σύνταξιν προς όφελος των εκ του γάμου τέκνων και εις ωρισμένας περιπτώσεις άλλων τέκνων αυτού ή αυτής (εν τοις εφεξής αναφερομένην ως «σύνταξις τέκνων»):

Νοείται ότι, διά τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού δεν λαμβάνεται υπ' όψιν γάμος του αποθανόντος τελεσθείς αφ' ότου έπαυσε να είναι υπάλληλος, πάσα δε εν τω παρόντι Κανονισμώ αναφορά εις γάμον, σύζυγον, χήραν ή τέκνα του αποθανόντος ερμηνεύεται αναλόγως.

(2) Σύνταξις δεν χορηγείται δυνάμει του παρόντος Κανονισμού εκτός εάν—

(α) ο αποθανών ήτο συνταξιούχος, ή

- (β) ο αποθανών εδικαιούτο εις την χορήγησιν συντάξεως δυνάμει των παρόντων Κανονισμών (είτε τοιαύτη σύνταξις πράγματι εχορηγήθη είτε όχι), ή
- (γ) ο αποθανών υπηρετεί ακόμη ως υπάλληλος κατά τον χρόνον του θανάτου του και εάν είχε τότε αφυπηρητήσει δυνάμει του Κανονισμού 16 και 16Α θα εδικαιούτο εις την χορήγησιν συντάξεως.

Κανονισμός 14B.—(1) Σύνταξις χήρας δεν χορηγείται εάν η χήρα κατά τον χρόνον του θανάτου του συζύγου συνέζη μετ' άλλου ανδρός ή εάν μετά τον θάνατον του συζύγου η χήρα επανενυμφεύθη εάν δε κατόπιν της χορηγήσεως συντάξεως χήρας η χήρα επανενυμφεύθη η σύνταξις τερματίζεται από της ημερομηνίας του νέου γάμου.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου (1), η σύνταξις χήρας καταβάλλεται από του θανάτου του συζύγου μέχρι του θανάτου της χήρας.

Κανονισμός 14Γ.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου (2) του παρόντος Κανονισμού η σύνταξις χήρας υπολογίζεται—

- (α) εν τη περιπτώσει υπηρεσίας μετ' εισφορών, προς έν χιλιοστόν επτακοσιοστόν εξηκοστόν των ετησίων συνταξίμων απολαβών του αποθανόντος επί των οποίων η σύνταξις αυτού υπελογίσθη, ή θα υπελογίζετο δυνάμει των παρόντων Κανονισμών δι' έκαστον μήνα υπηρεσίας μετ' εισφορών, ή
- (β) εν τη περιπτώσει υπηρεσίας άνευ εισφορών, προς έν τρισχιλιοστόν πεντακοσιοστόν εικοστόν των ετησίων συνταξίμων απολαβών του αποθανόντος επί των οποίων η σύνταξις αυτού υπελογίσθη ή θα υπελογίζετο δυνάμει των παρόντων Κανονισμών, δι' έκαστον μήνα υπηρεσίας άνευ εισφορών:

Νοείται ότι εάν ο συντάξιμος υπάλληλος είχε, κατά τον χρόνον του θανάτου του ή της αφυπηρητήσεώς του δυνάμει του Κανονισμού 16 συμπληρώσει υπηρεσίαν άνω των δέκα αλλά κάτω των είκοσι ετών, θεωρείται ούτος ως συμπληρώσας είκοσι ετών υπηρεσίαν, η δε προστεθείσα περίοδος υπηρεσίας θεωρείται ως υπηρεσία μετ' εισφορών, ως καθορίζεται εν τω Κανονισμώ 14Ζ. Εάν όμως η χρονική διαφορά μεταξύ της ηλικίας του κατά τον χρόνον του θανάτου, ή της αφυπηρητήσεώς του δυνάμει των Κανονισμών 16 και 16Α και της συμπληρώσεως της ηλικίας αναγκαστικής αφυπηρητήσεως αυτού προστιθεμένη εις την περίοδον της υπηρεσίας του είναι κάτω των είκοσι ετών, το μικρότερον τούτο χρονικόν διάστημα υποκαθιστά τα είκοσι έτη κατά τον υπολογισμόν της καταβλητέας συντάξεως:

Νοείται περαιτέρω ότι εν ουδεμιά περιπτώσει η σύνταξις χήρας δύναται να υπερβή τα τρία όγδοα της πλήρους συντάξεως του αποθανόντος.

(2) Η σύνταξις χήρας συνταξιούχου αφυπηρητήσαντος προ της ορισθείσης ημερομηνίας είναι το έν τέταρτον της εις αυτόν καταβαλλομένης συντάξεως κατά την ημερομηνίαν του θανάτου του, εξαιρουμένου του τιμαριθμικού επιδόματος.

(3) Η ελάχιστη δυνάμει της παραγράφου (2) καταβλητέα σύνταξις είναι πενήντα δυο λίραι ετησίως. Το αυτό ελάχιστον ποσόν εφαρμόζεται εις την δυνάμει της παραγράφου (1) καταβλητέαν σύνταξιν, αλλ' αυξάνεται διά της προσθήκης ποσού ίσου

προς είκοσι και έξ λίρας ετησίως πολλαπλασιαζόμενας επί το πηλίκον της διαιρέσεως του αριθμού των μηνών υπηρεσίας ως προς τους οποίους κατεβλήθησαν ή θεωρείται ότι κατεβλήθησαν εισφοραί διά του αριθμού των μηνών της συνολικής υπηρεσίας η οποία λαμβάνεται υπ' όψιν κατά τον υπολογισμόν της συντάξεως.

Κανονισμός 14Δ.—(1) Σύνταξις τέκνων χορηγείται εάν υφίστανται τέκνα δικαιούμενα εις ταύτην και καταβάλλεται εφ' όσον χρόνον ταύτα δικαιούνται.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού τέκνα δικαιούμενα εις σύνταξιν είναι τέκνα του αποθανόντος ή τέκνα συζύγου αυτού ως ορίζεται εις την παράγραφον (7).

(3) Δεν δικαιούνται εις σύνταξιν τέκνων επί τη θάσει του παρόντος Κανονισμού—

(α) τέκνα του αποθανόντος γεννηθέντα μετά πάροdon δέκα μηνών αφ' ότου ούτος έπαυσε να είναι υπάλληλος·

(β) τέκνα συζύγου του αποθανόντος γεννηθέντα ή υιοθετηθέντα μετά την διάλυσιν του γάμου ή αφ' ότου ο αποθανών έπαυσε να είναι υπάλληλος.

(4) Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου (3) δεν χορηγείται σύνταξις διά—

(α) εξώγαμον τέκνον του αποθανόντος, ή

(β) θετόν τέκνον του αποθανόντος και τέκνον συζύγου αυτού,

ή
(γ) θετόν, υιοθετηθέν ή εξώγαμον τέκνον συζύγου αυτού, εκτός εάν το τέκνον εξηρτάτο πλήρως ή κυρίως εκ του αποθανόντος κατά τον χρόνον του θανάτου αυτού.

(5) Δεν χορηγείται σύνταξις τέκνων διά θήλυ τέκνον το οποίον κατά τον χρόνον του θανάτου του αποθανόντος ήτο έγγαμον και σύνταξις τέκνων χορηγηθείσα διά θήλυ τέκνον τερματίζεται όταν τούτο νυμφευθή.

(6) Ανεξαρτήτως των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού το Συμβούλιον δύναται να διατάξη την συνέχισιν καταβολής συντάξεως τέκνων διά τέκνον το οποίον, καίτοι έπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει του παρόντος Κανονισμού, υπέστη καθ' όν χρόνον εδικαιούτο εις σύνταξιν τέκνων, πνευματικήν ή σωματικήν αναπηρίαν, πιστοποιουμένην ιατρικώς και καθιστώσαν τούτο ανέικανον να κερδίξη τα προς το ζην. Η τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται δι' αποφάσεως του Συμβουλίου εάν τούτο καθ' οιονδήποτε χρόνον ικανοποιηθή δι' ιατρικής αποδείξεως ότι η αναπηρία έπαυσεν υφισταμένη ή δεν εμποδίζει το εν λόγω τέκνον να κερδίξη τα προς το ζην.

(7) Διά τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού ο όρος "τέκνον" έχει την εις τον όρον τούτον αποδιδόμενην έννοιαν υπό της παραγράφου (6) του Κανονισμού 12.

Κανονισμός 14Ε.—(1) Μία μόνον σύνταξις τέκνων χορηγείται διά την υπηρεσίαν οιουδήποτε υπαλλήλου αλλά—

(α) το ποσοστόν αυτής ποικίλλει αναλόγως του αριθμού των εις αυτήν δικαιουμένων τέκνων, και

(β) καταβάλλεται εις το πρόσωπον ή τα πρόσωπα και κατά τοιαύτα τμήματα ως το Συμβούλιον ήθελεν ορίσει, και

(γ) το πρόσωπον εις το οποίον άπασα ή οιονδήποτε τμήμα αυτής καταβάλλεται, χρησιμοποιεί το εις αυτό καταβληθέν ποσό, άνευ διακρίσεως, προς όφελος απάντων των τέκνων τα οποία δικαιούνται εις αυτήν ή προς όφελος εκείνων εξ αυτών ως το Συμβούλιον ήθελεν ορίσει.

(2) Όταν ο αποθανών δεν καταλείπει χήραν, ή εάν καταλείπει χήραν, μετά τον θάνατον αυτής, το ετήσιον ποσοστόν συντάξεως τέκνων είναι—

- (α) εφ' όσον τα εις ταύτην δικαιούμενα τέκνα είναι τρία ή πλείονα, κατά πενήκοντα τοις εκατόν μεγαλύτερον της συντάξεως η οποία θα κατεβάλλετο εις την χήραν,
- (β) εφ' όσον τας εις ταύτην δικαιούμενα τέκνα είναι δύο, ίσον προς την σύνταξιν η οποία θα κατεβάλλετο εις την χήραν,
- (γ) εφ' όσον υπάρχει έν μόνον εις ταύτην δικαιούμενον τέκνον, το ήμισυ της συντάξεως η οποία θα κατεβάλλετο εις την χήραν.

(3) Όταν ο αποθανών καταλείπει χήραν, το ετήσιον ποσοστόν της συντάξεως τέκνων διαρκούσης της ζωής αυτής είναι—

- (α) εφ' όσον τα εις ταύτην δικαιούμενα τέκνα είναι τρία ή πλείονα, ίσον προς την καταβλητέαν εις την χήραν σύνταξιν,
- (β) εφ' όσον τα εις ταύτην δικαιούμενα τέκνα είναι δυο, τα δύο τρίτα της καταβλητέας εις την χήραν συντάξεως,
- (γ) εφ' όσον υπάρχει έν μόνον εις ταύτην δικαιούμενον τέκνον, το έν τρίτον της καταβλητέας εις την χήραν συντάξεως.

(4) Διά την εν τη παραγράφω (2) αναφερομένην σύνταξιν η οποία θα κατεβάλλετο εις την χήραν και την εν τη παραγράφω (3) αναφερομένην καταβλητέαν εις την χήραν σύνταξιν εφαρμόζονται αι εν τη παραγράφω (3) του Κανονισμού 14Γ διατάξεις.

Κανονισμός 14ΣΤ.—(1) Τα ακόλουθα πρόσωπα (εν τοις εφεξής αναφερόμενα ως "εισφορείς") καταβάλλουσιν εισφοράς δυνάμει του παρόντος Κανονισμού (εν τοις εφεξής αναφερομένας ως "περιοδικαί εισφοραί"):

- (α) Πας άρρην υπάλληλος ο οποίος κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν ήτο συντάξιμος υπάλληλος και ο οποίος δεν ασκεί το δικαίωμα εκλογής όπως μη υπαχθή εις τας διατάξεις του παρόντος Κανονισμού, και
- (β) πας άρρην υπάλληλος εν τη υπηρεσία (είτε κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν είτε μετά ταύτην) ο οποίος καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος καθ' οιονδήποτε χρόνον μετά την ορισθείσαν ημερομηνίαν.

(2) Αι περιοδικαί εισφοραί υπό εισφορέως δυνάμει του παρόντος Κανονισμού είναι προς έν και τρία τέταρτα τοις εκατόν των εκάστοτε ετησίων συνταξίμων απολαβών αυτού και καταβάλλονται εις το Ταμείον Συντάξεων και Φιλοδωρημάτων—

- (α) εν τη περιπτώσει εισφορέως, ο οποίος διετέλει εν τη υπηρεσία κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν από της ορισθείσης ημερομηνίας μέχρις ότου παύση να είναι υπάλληλος,
- (β) εν τη περιπτώσει εισφορέως, ο οποίος καθίσταται εισφορέυς καθ' οιονδήποτε χρόνον μετά την ορισθείσαν ημερομηνίαν, από της ημέρας κατά την οποίαν καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος μέχρις ότου παύση να είναι υπάλληλος.

(3) Αι περιοδικαί εισφοραί υπολογίζονται επί των μηνιαίων συνταξίμων απολαβών του εισφορέως κατά προσέγγισιν του πλησιεστέρου πολλαπλασίου των πέντε μιλς.

(4) Εάν εισφορέυς διατελή επ' αδεία μετ' ηλαττωμένου μισθού ή άνευ μισθού ή διατελή εν διαθεσιμότητι, εισφέρει ούτος κατά το εν τη παραγράφω (2) καθοριζόμενον ποσοστόν.

(5) Η υποχρέωσις διά περιοδικάς εισφοράς δημιουργείται ημερησίως και αι εισφοραί αύται αφαιρούνται εκ των υστέρων μηνιαίως εκ των απολαβών του εισφορέως, εάν δε διαρκούσης χρονικής περιόδου αδείας άνευ μισθού εισφορέως δεν καταβάλη τας εισφοράς του το ποσόν των καθυστερημένων εισφορών του αφαιρείται εκ των καταβλητέων εις αυτόν κατόπιν της τοιαύτης αδείας απολαβών εις τοιαύτας δόσεις οίας το Συμβούλιον ήθελεν εις εκάστην περίπτωσιν ορίσει.

Κανονισμός 14Ζ.—(1) Πας εισφορέυς υπηρετών εν τη υπηρεσία κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν όστις είχε προηγουμένην συντάξιμον υπηρεσίαν δύναται, εάν επιθυμή τούτο, να ασκήση ανεκκλητήτως δικαίωμα εκλογής όπως καταβάλη τας πληρωτέας εισφοράς δι' οιανδήποτε χρονικήν περίοδον συμπεπληρωμένων μηνών τοιαύτης προηγουμένης υπηρεσίας εν τοιαύτη δε περιπτώσει η σύνταξις διά την προηγουμένην ταύτην υπηρεσίαν υπολογίζεται προς έν χιλιοστόν επτακοσιοστόν εξηκοστόν των ετησίων συνταξίμων απολαβών του εισφορέως επί τη βάση τού εν τη υποπαραγράφω (α) της παραγράφου (1) του Κανονισμού 14Γ καθοριζόμενου ποσοστού.

(2) Το εν τη παραγράφω (1) αναφερόμενον δικαίωμα εκλογής ασκείται εντός χρονικής περιόδου τριών μηνών από της ορισθείσης ημερομηνίας δι' εγγράφου απευθυνόμενου προς το Συμβούλιον και καθορίζοντος την χρονικήν περίοδον υπηρεσίας διά την οποίαν ο υπάλληλος επιθυμεί να καταβάλη τας πληρωτέας εισφοράς και την μέθοδον διά της οποίας επιθυμεί να καταβάλη τας εισφοράς ταύτας.

(3) Αι διά προηγουμένην υπηρεσίαν εισφοραί είναι προς έν και τρία τέταρτα τοις εκατόν των κατά τον χρόνον της καταβολής ετησίων συνταξίμων απολαβών του εισφορέως δι' έκαστον συμπεπληρωμένον έτος προηγουμένης υπηρεσίας και κατ' αναλογίαν δι' έκαστον συμπεπληρωμένον μήνα προηγουμένης υπηρεσίας διά τους οποίους ούτος επιθυμεί να καταβάλη εισφοράς.

Αι εισφοραί αύται δύνανται να καταβληθώσι διά πληρωμής εφ' άπαξ, είτε κατά τον χρόνον της ασκήσεως του δικαιώματος εκλογής (εν τοις εφεξής αναφερομένης ως 'η αρχική εισφορά') είτε δι' αφαιρέσεως εκ του εφ' άπαξ επί της συντάξεως φιλοδωρήματος κατά τον χρόνον της αφυπηρητήσεως ή του θανάτου (εν τοις εφεξής αναφερομένης ως 'τελική εισφορά').

(4) Εάν οιοσδήποτε άρρην υπάλληλος ο οποίος κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν ήτο συντάξιμος υπάλληλος αποθάνη εντός χρονικής περιόδου τριών μηνών από της εν λόγω ημερομηνίας χωρίς να έχη ασκήσει δικαίωμα εκλογής δυνάμει της παραγράφου (1), θεωρείται ούτος ως ασκήσας το τοιούτο δικαίωμα διά το σύνολον της προηγουμένης συνταξίμου υπηρεσίας του και αι καταβλητέαι εισφοραί αφαιρούνται εκ του δυνάμει του Κανονισμού 14 δυνάμενου να χορηγηθή εις τον νόμιμον προσωπικόν αντιπρόσωπον αυτού φιλοδωρήματος.

(5) Πας άρρην υπάλληλος έχων προηγουμένην υπηρεσίαν δυνάμενην να λογισθή διά σκοπούς συντάξεως ο οποίος εν τω μέλλοντι καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος και ο οποίος επιθυμεί να καταβάλη εισφοράς δι' οιανδήποτε χρονικήν περίοδον συμπεπληρωμένων μηνών τοιαύτης προηγουμένης υπηρεσίας δύναται,

εντός ενός μηνός αφ' ότου καθίσταται συντάξιμος υπάλληλος ή εντός τοσαύτης περαιτέρω χρονικής περιόδου οίαν το Συμβούλιον ήθελεν εν οιαδήποτε ειδική περιπτώσει επιτρέψει, να ασκήση ανεκκλήτως δικαίωμα εκλογής όπως καταβάλη τας καθωρισμένους εισφοράς διά την υπηρεσίαν ταύτην, εν τοιαύτη δε περιπτώσει αι καθωρισμένοι εισφοραί καταβάλλονται κατά τον αυτόν τρόπον και χρόνον ως διαλαμβάνει η παράγραφος (3) και η σύνταξις διά την προηγουμένην ταύτην υπηρεσίαν υπολογίζεται επί τη βάση του εν τη υποπαραγράφω (α) της παραγράφου (1) του Κανονισμού 14Γ καθοριζομένου ποσοστού. Η τοιαύτη εκλογή γίνεται κατά τον αυτόν τρόπον ως η δυνάμει της παραγράφου (2) εκλογή.

Κανονισμός 14Η.—(1) Εάν:

- (α) εισφορεύς, ο οποίος κατέβαλε περιοδικάς εισφοράς αποθάνη ή παύση να είναι υπάλληλος και δεν είχε νυμφευθή καθ' όλην την χρονικήν περίοδον της υπηρεσίας του διά την οποίαν κατεβλήθησαν εισφοραί, ή
- (β) εισφορεύς ο οποίος κατέβαλε περιοδικάς εισφοράς, αποθάνη ή παύση να είναι υπάλληλος υπό τοιαύτας συνθήκας ώστε να μη δικαιούται εις την χορήγησιν συντάξεως δυνάμει των παρόντων Κανονισμών το σύνολον των περιοδικών εισφορών και πάσα αρχική εισφορά την οποίαν κατέβαλεν επιστρέφονται εις αυτόν ή αναλόγως της περιπτώσεως, εις τον νόμιμον προσωπικόν αντιπρόσωπον αυτού.

(2) Εάν η σύζυγος εισφορέως καταβάλλοντος περιοδικάς εισφοράς προαποθάνη αυτού, ούτος δε, χωρίς να συνάψη άλλον γάμον, αποθάνη εν τη υπηρεσία ή αφυπηρητήσεται από του θανάτου της συζύγου του καταβληθείσαι υπ' αυτού περιοδικαί εισφοραί ως και πάσα καταβληθείσα αρχική εισφορά επιστρέφονται εις αυτόν ή αναλόγως της περιπτώσεως, εις τον νόμιμον προσωπικόν αντιπρόσωπον αυτού.

(3) Όταν διά προηγουμένην υπηρεσίαν εισφορέως θα καταβάλλετο τελική εισφορά δι' αφαιρέσεως εκ του εφ' άπαξ επί της συντάξεως φιλοδώρηματος επί τω θανάτω του εν τη υπηρεσία ή επί τη αφυπηρητήσει του επί συντάξει, δεν καταβάλλεται τοιαύτη τελική εισφορά όταν ούτος είναι άγαμος κατά τον χρόνον του θανάτου ή της αφυπηρητήσεώς του ή όταν σύνταξις εις την χήραν αυτού δεν είναι καταβλητέα.

(4) Οσάκις οιαδήποτε εισφοραί δέον να επιστραφώσι δυνάμει του παρόντος Κανονισμού επιστρέφονται αύται μεθ' απλού τόκου προς τοσοούτον επιτόκιον όσον το Συμβούλιον ήθελεν εκάστοτε καθορίσει.

Κανονισμός 14Θ. Τηρουμένης πάσης άλλης διατάξεως αυτών οι Κανονισμοί 14Α έως 14Η εφαρμόζονται—

- (α) Εις πάντα άρρενα υπάλληλον του Συμβουλίου ο οποίος κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν ήτο συντάξιμος υπάλληλος:»

Νοείται ότι πας τοιούτος υπάλληλος δύναται, εντός τριών μηνών από της ημερομηνίας δημοσιεύσεως των παρόντων Κανονισμών, να ασκήση ανεκκλήτως, δι' εγγράφου απευθυνομένου προς το Συμβούλιον, δικαίωμα εκλογής όπως υπαχθή εις τας διατάξεις των Κανονισμών 14Α, 14Β, 14Γ, 14Δ, 14Ε, 14ΣΤ, 14Ζ και 14Η των παρόντων Κανονισμών.

(β) Εις πάντα άρρενα υπάλληλον του Συμβουλίου (είτε κατά την ορισθείσαν ημερομηνίαν είτε μετά ταύτην) ο οποίος καθίσταται συντάξιμος μετά την ορισθείσαν ημερομηνίαν.».

5. Οι βασικοί κανονισμοί τροποποιούνται διά της προσθήκης ευθύς μετά τον Κανονισμόν 16 του ακολούθου νέου Κανονισμού αριθμού μένου ως 16Α :

«Κανονισμός 16Α. Εις υπάλληλος ο οποίος αφηρητεί ένεκεν αδυναμίας εκτελέσεως των καθηκόντων αυτού λόγω πνευματικής ή σωματικής ανικανότητος δυνάμει της παραγράφου (δ) του Κανονισμού 16 και ο οποίος συνεπλήρωσεν υπηρεσίαν άνω των δέκα ετών αλλά κάτω των είκοσι ετών εις συντάξιμον θέσιν δυνατόν να χορηγήται η αυτή σύνταξις η οποία θα εχορηγείτο εις αυτόν εάν συνεπλήρωνεν είκοσι ετών υπηρεσίαν.».

Οι ως άνω Κανονισμοί ενεκρίθησαν υπό του Υπουργού Εσωτερικών.

(Υ.Ε. 203/62/2.)